

Комунистычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

ОРГАН ЦК І МЕНСКАГА АБКМА КП(б)Б

№ 209 (6185) | 9 верасня 1938 г., пятніца | ЦАНА 10 КАП.

СЫТУЮ І ЦЁПЛУЮ ЗІМОЎКУ ЖЫВЁЛЕ

Сопялістычная жывёлагадоўля нашай рэспублікі, як і ўсяго Савецкага Саюза, знаходзіцца на пад'ёме. Калгаснае сьлядства Савецкай Беларусі, знімаючы высокія сталініскія ўраджай, на сваіх паллях, вырашчае на фермах і высокапрадукцыйную пародыстую жывёлу. Стады калгаснаў у параўнанні з 1934 годам па буйнай рагатай жывёлы ўраслі на 88,7 проц., на свінак — на 56,6 проц. і на авечак — на 177,2 проц. Пагалоўе коней ў калгасах за гэты час урасло на 41,3 проц.

Такія бліскучыя поспеху ў галіне развіцця жывёлагадоўлі наша рэспубліка дабілася толькі таму, што справы жывёлагадоўлі штодзённа кіруе партыя большэвікоў, савецкі ўрад і родны бацька беларускага народа — вялікі Сталін. Калгаснікі і рабочыя саюзаў, сагрэтыя сталініскімі клопатамі, па-большэвіцку змагаюцца за выкананне і перавыкананне дзяржаўнага плана развіцця жывёлагадоўлі.

Растуць і шырша рады стэханаўцаў-жывёлаводаў. Працоўныя нашай рэспублікі па праву ганарыцца дзяржаўна-стэханаўскай калгасам імя Куйбышава, Бабруйскага раёна, Ефрасіння Чарнецкай. Гэта яна, умела спалучышы заахатнічыя веды са стэханаўскай работай, рэзка падняла ўдой замалваных за ёй 9 кароў. У мінулым годзе тав. Чарнецкая надала ад кожнай фуражнай каровы па 4.025 літраў малака. За першае паўгоддзе 1938 года яна надала ад кожнай фуражнай каровы па 2.471 літру малака.

Свінарка-орденаўска Ульяна Бабоўца з калгаса «Першае мая», Касцюковіцкага раёна, дабілася бліскучых поспехаў у развіцці свінагадоўлі. У 1937 годзе ад 6 замалваных за ёй свінатак яна поўнасьцю захавала ўвесь прыплод парасат і атрымала ад кожнай свінамаці па 22,7 дзесяціна парасат і па 1.036 кілограм мяса. За першую палову гэтага года тав. Бабоўца выгадала па 12 дзесяціна парасат ад кожнай свінамаці.

Такія энтузіястычныя сацыялістычныя жывёлагадоўлі ў рэспубліцы многа. Яны стэханаўскай работай паказваюць цяляціна калгаса «10-годдзе БССР», Васілевіцкага раёна, Аляксандра Дрождж, якая за 6 год працы на ферме вырашыла калгасу 500 цылят, заахатчы коневарнай фермай калгаса імя Чапаева, Мясіслаўскага раёна, тав. Ф. Сокал, які ў гэтым годзе ад усіх 20 конематак атрымаў і захававу 20 жарабят і т. д.

Вялікі поспех у развіцці сацыялістычнай жывёлагадоўлі. Але яны былі б значна большымі, калі б зямельныя органы, усе работнікі жывёлагадоўлі па-большэвіцку ўзяліся за ліквідуючы вынікі школьніцтва на гэтым важнейшым участку сацыялістычнага будаўніцтва.

Надходзіць зіма. Калгаснікі і саюзгасныя сталды хутка пярэйдзюць на стойлавы перыяд. Зімоўка — найбольш адказны час барацьбы за далейшы рост жывёлагадоўлі і павышэнне іх градуальнасці, за поўнае захаванне і вырашчыванне маладняка. У астаўшымся невялікі час да пачатку зімы жывёлу неабходна забяспечыць цёплым, прасторным і светлым памяшканнем, высокакаласным і ў дастатковай колькасці кармамі.

Але падрыхтоўка да зімоўкі жывёлы праходзіць па рэспубліцы выключна дрэнна. У Наркамземе БССР і асабліва на месцах яма яшчэ спраўдлівыя клопаты па стварэнне моцнай кармовай базы — гэтай асновы барацьбы за далейшы рост жывёлагадоўлі. Зусім слаба ліквідуючы вынікі школьніцтва на гэтым участку.

Догі час пры жывёлагадоўчым управленні Наркамзема БССР існаваў кармавы аддзел. Невядома па якой прычыне былі нарком падпісаў загад аб ліквідацыі гэтага аддзела і перадаў яго функцыі ўсім заанятым у працы ўстановам. Гэтым, на сутнасці шкодным загадам, ад жывёлагадоўчага ўпраўлення была адарвана кармавая база, фактычна тое, чым павінна займацца гэта ўпраўленне. Зараз у Наркамземе справы стварэння кармовай базы ніхто не займаецца. Як след не займаюцца загатоўкай кармоў абласны і раённыя зямельныя аддзелы, не працягваюць належных клопатаў і месцовыя партыйныя і саюзныя арганізацыі.

Гэтым і тлумачыцца, што ў рэспубліцы сарвана сіласаванне кармоў. З патрэбных закладзі 700.000 тон сілосу на 1 верасня засіласавана толькі 134.000 тон (19,1 проц. плана). Самай адстаючай па сіласаванні кармоў а'яўляецца Менская вобласць — план выканан на 7,3 проц. У раёнах гэтай вобласці — Чэрвеньскім, Грэскім, Пляшчынскім і іншых план сіласавання кармоў выканан і таго менш — ад 1 да 4 проц.

Выклікае трывогу заяўка сенакашэння. Да 1 верасня план сенакашэння па рэспубліцы выканан на 97,4 проц. У калгасах Жлобінскага раёна не сабран яшчэ першы ўкос на плошчы 1.700 гектараў. Другі ўкос распачалі толькі асобныя калгасы.

Слаба ліквідуюцца вынікі школьніцтва і ў галіне будаўніцтва памяшканняў для жывёлы. Па вестках Наркамзема план будаўніцтва кароўнікаў па рэспубліцы выканан толькі на 30 проц., канюшань — на 20,3 проц., свінарнікаў — на 21,2 проц. і аўчарань — на 12 проц. У Бірэзінскім раёне ні адна а'б'ект будаўніцтва яшчэ не скончаны. Такое-ж становішча ў Клімавіцкім, Крычаўскім, Круглянскім і іншых раёнах. Алпушчанскія дзяржаўныя сродкі на будаўніцтва не скарыстоўваюцца (асвоена толькі 25 проц. алпушчаных сродкаў). Справа будаўніцтва ў пераважнай большасці раёнаў вельмі слаба займаюцца, не скарыстоўваюць мясцовыя будаўнічыя матэрыялы і т. д.

З года ў год укаранялася школьная практыка складання кармавых балансаў у дэстападзе і снежня месяцах. Нічога яшчэ канкрэтнага па складанню кармавых балансаў не зроблена і ў гэтым годзе. Такую практыку як ма гэта хутчэй трэба ліквідаваць. Кармавыя балансы ў бліжэйшай дні павінны быць складзены, а кармы перададзены ў распаўсюджанне заахатчыкам ферм.

Рыхтуючыся да зімоўкі, неабходна за ўсёй рашучасцю паставіць пытанне аб караным паліпшэнні ветэрынарна-заахатнічнага абслугоўвання жывёлы. Большэвіцкі парадка на гэтым участку яшчэ не наведзены. А імяна тут больш за ўсё прыкладна сваю брудную ланку трагічна-бухарынікі і напывязь-фальсіфікацыя выдаты. Вялікі адыход маладняка, які наглыдаецца ў многіх калгасах — вынік слабай ветэрынарна-заахатнічнай дапамогі.

У радзе месц ветэрачы, фельчары і заахатнікі не сталі яшчэ паўнапраўнымі работнікамі ў зямельнай сістэме, а лічацца па правах пасылаў. Начальнік Віцебскага абласнага тав. Івашчына ўсямерна абмяжоўвае дзейнасць ветэрынарна-заахатнічнага персанала, не адпускае ім сродкаў для выезду на перыферыю для дапамогі раёнам і калгасам.

Правільная арганізацыя працы на фермах — азалог поспехаў. Неабходна поўнасьцю выканаць статут сельгасгаспадарчай арцелі, які патрабуе, каб асноўнай формай арганізацыі працы на фермах а'яўляўся пастаянная жывёлагадоўчая брыгада, якая ствараецца тэрмінам не менш, як на тры год. Побач з правільнай арганізацыяй працы задача зямельных органаў — арганізаваць правільную алату працы, поўнасьцю прымяніць новыя інструкцыі Наркамзема БССР.

Калгаснікі Хоньскага раёна, Харкаўскай вобласці (УССР), заклікалі ўсіх калгаснікаў нашай сацыялістычнай б'яшкатушчыны арганізаваць усеахопае саборніцтва па жывёлагадоўлі і рабочых саюзаў нашай рэспублікі па-бавому ўключыцца ў гэты саборніцтва і па-большэвіцку разгарнуць барацьбу за поўнае вытананне і перавыкананне дзяржаўнага плана развіцця жывёлагадоўлі. Павышэнне іх прадукцыйнасці, за заяванне ганаровага права ўдзелу ва Усеазаахатня сельгасгаспадарчай выстаўцы. Да біцца гэтых поспехаў можна толькі тады, калі ўсёй жывёле будзе заахатца падрыхтавана цёплым і сытым зімоўкам. Велізарную дапамогу аказваюць большэвіцкая партыя, савецкі ўрад і вялікі Сталін беларускаму народу. Справа гонару калгаснікаў, рабочых саюзаў, ветэрынараў і заахатнічнага персанала пашчэ краіне ў гэтым годзе значна больш мяса, малака, масла, сала, шэрсці, даць перахаласных, моцных баявых коней нашай роднай Чырвонай Арміі. Несумненна, што натхнівае сталініскімі клопатамі і любоўю калгаснае сьлядства Савецкай Беларусі з гонарам выканае гэту задачу.

VII пленум ВЦСПС. Масква — Баку — Масква за 11 гадзін 51 мінуту. Закончыліся тактычныя вучэбны часцей Маскоўскай ваеннай акругі. Ледакол «Іосиф Сталин» вышаў у Карскае мора. Прышыў у РСЧА. ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЕ. З. Ларысу. — Масава-палітычная работа ў мясцовых зменах. Уключыліся ў падрыхтоўку да славнай гадавіны. Падаружкі матеры-радзіме. Перападрыхтоўка прапалатныцтваў.

АРТЫКУЛЫ: В. Ядану. — Геній мастацкага слова. А. А. Руткоўскі. — Добра захоўваць ураджай. Я. Эльнін. — Чаго нехапе ў рабоце заўкома заводу імя Кірава. Ф. Кенстанціну, М. Модэль. — «Дзеці Ванюшына». БЕЗЗАВЕТНАЕ ГЕРОІСТВА БАЙЦОУ ПРЫ-МОРСКАЙ 1-АЙ АРМІІ. Вялікі ШАДРЫН. Ішлі ў атаку з імем Сталіна на вучнах. Калін. — 15 чырвонаармейцаў знішчылі 50 самуралў. Бар. Рыўчун. — Лейтэнант Галімаў.

Раману. — Герачынны поды. В. Хейстэр. — Жыццё і смерць ваенкома Па. жарскага. Глухаў. — Цуды храбрасці правільні комса-мольцы. Н. Анікін. — На сонцы Заахатня зноў узвіўся чырвоны сцяг. ЗА РУБЯЖОМ: На фронтах у Іспаніі. Становішча ў Чэхаславакіі. Нагля пражавакцыя гештэйнаўцаў. Выступленне «Таймс» у абарону плана Гітлера. Антыгітлераўскія выступленні ў Аўстрыі.

На асеннім тактычным вучэбным часцей Маскоўскай ваеннай акругі. НА ЗДЫМКУ (злева направа): Народны Камісар Абароны Маршал Савецкага Саюза К. Е. ВАРШАВАЎ, камізаў САКАЎЦКІ і камандуючы войскамі Маскоўскай ваеннай акругі Маршал Савецкага Саюза С. М. БУДЗЕННЫ разглядаюць карту вучэбнаў часцей МВА. Фото В. Федотава (СР).

VII ПЛЕНУМ ВЦСПС РАНІШНЯЕ ПАСЯДЖЭННЕ 7 ВЕРАСНЯ

На ранішнім пасяджэнні 7 верасня працягваліся спрэчкі па дакладзе тав. Н. М. Швэрніка аб выкананні рашэнняў VI пленума ВЦСПС.

Тав. Зарубін — член пленума ВЦСПС (завод «Красное Сормово», Г. Горкі) ў сваім выступленні крытыкаваў органы аховы здароўя, не працягваючы дастатковых клопатаў аб лячэбным абслугоўванні рабочых завода.

У гэтым выступленні тав. Швэрніка праробілі старшыня заводскага камітэта ленынградскага завода «Красный треугольник» тав. Семёнаў.

Новарыбаны заводскі камітэт з першых жа дзён сваёй работы асабліва ўвагу звярнуў на прыцягненне да работы актыва. У выніку ў розных камітэтах пры заводскім камітэце а'яўляюцца працае ўсё 274 чалавекі, у тым ліку 161 беспартыйны таварыш. У аб'юмленых на 90 проц. цахавых камітэтах працуе 4.226. большасць іх — беспартыйныя актывісты.

Шляка м'яраўнікаў — трагічна-бухарыніскіх бандаў а'яўляюцца на заводзе, рабурала вентыляцыю на заводзе. Ліквідуючы вынікі школьніцтва, прафесійнальна арганізацыя звяртае сур'ёзную ўвагу на аднаўленне вентыляцыйнай гаспадаркі і арганізацыю аховы працы і тэхнікі безапаснасці.

На пасяджэнні з вялікай прамовай выступіла сакратар ВЦСПС тав. Нікалава.

Гаворачы аб задачах профсаюзаў, тав. Нікалава заахатца ўвагу на барацьбу за выкананне вытворчага плана

першага года трэцяй сталініскай пяцігодкі па колькасці і якасці паказальнікаў.

Спамянуўшыся на рабоце профсаюзных клубаў і палану і іх падрыхтоўку да з'езду, тав. Нікалава асобна падкрэсліла задачу ўзмацнення абароннай работы, якая павінна заняць адно з першых месцаў у клубнай рабоце.

Профсаюзы маюць велізарныя сродкі на культурную работу. Адна толькі аддзяленні гаспадарчых арганізацый складуць у гэтым годзе 700 млн. руб. Клубы маюць усе магчымыя прапавы значна лепш.

Цікавы даданы прывёў у сваім выступленні загадчык аддзела ВЦСПС па заробатнай плаце служачых тав. Зелена. За лаве сталініскай пяцігодкі заробатная плата служачых СССР павялічылася ў 6—7 разоў. У 1938 годзе

заработная плата кваліфікаванага совецкага служачага складала ў сярэднім 5,5 тысячы ў год.

Старшыня Усеазаахатня Камітэта па справах фізкультуры і спорта пры СНК СССР тав. Зелікаў гаварыў аб кіраўніцтве добраахвотнымі спартыўнымі таварыствамі. Многія ЦК саюзаў кіруючы імі дрэнна.

На ўчарашнім ранішнім пасяджэнні выступілі таксама тт. Папоў (палкатар газеты «Труд»), Малахавіч (старшыня Днепрапетраўскага абкома саюза рабочых МТС Поўдняя), Мурусіда (старшыня ЦК саюза работнікаў пачатковай і сярэдняй школы Грузіі).

На гэтым спрэчкі па дакладзе тав. Швэрніка аб выкананні рашэнняў VI пленума ВЦСПС спынены. З 30-х членаў 100 заахатніцтва, выступіла 62 чалавекі. (БЕЛТА).

ЗАКЛЮЧНАЕ СЛОВА ТАВ. ШВЕРНІКА

На вчэрнім пасяджэнні 7 верасня выступіў з заключным словам сакратар ВЦСПС тав. Н. М. Швэрнік. Затым пленум заслухаў даклады — старшыня заводскага камітэта Ленынградскага завода «Электросила» імя Кірава тав. Скоробагацька і старшыня фабрычнага камітэта Маскоўскай а'б'ектовай фабрыкі «Буревестник» тав. Дайсон — аб рабоце саветаў сацыяльнага страхавання.

Выступіўшы 7 верасня на вчэрнім пасяджэнні з дакладамі аб рабоце саветаў сацыяльнага страхавання старшыня заводскага камітэта Ленынградскага завода «Электросила» імя Кірава

тав. Скоробагацька і старшыня фабрычнага камітэта Маскоўскай а'б'ектовай фабрыкі «Буревестник» тав. Дайсон расказалі аб выдатным вопыце барацьбы за здароўе працоўных.

Кожны чаргавы рабочы, інжынерна-тэхнічны работнік і служачы завода «Электросила» мае магчымаць штогод пабываць у доме адпачынку, санаторыі. У гэтым факце адлюстраваны сталініскія клопаты аб жытвым чалавеку.

Абавязна дакладчыкі заслужана крытыкавалі органы аховы здароўя, якія не здолелі як належыць арганізаваць медыцынскае абслугоўванне рабочых на прадпрыемствах.

РАНІШНЯЕ ПАСЯДЖЭННЕ 8 ВЕРАСНЯ

8 верасня на ранішнім пасяджэнні п'ясы выступіўшыга з дакладам аб рабоце саветаў сацыяльнага страхавання загадчыка аддзела сацыяльнага страхавання ВЦСПС тав. Колтара пачаліся спрэчкі па дакладзе.

Выступіўшы ў спрэчках рэзка крытыкаваў Наркамздраву за неадахоўку закрытай лячэбнай сеш пры прадпрыемствах і слабай кантроль за работай страхавых урачоў.

Намеснік народнага камісара аховы здароўя СССР тав. Пропер-Грашчанкаў расказаў аб выдатным вопыце работы локтара Саламонава («Красный Луч», Данбае), які дабіўся лячэбнага аднаўлення і любоным адносінам да спраў аніжэння траўматычных захворванняў у 7 раз у параўнанні з суседнімі

штатамі. Кожны траўматычны выпадок аналізуюцца. Работнікі здарунатэў орачуць за самітарным становішчам п'ясытка, за якасцю валды для рабочых у шахтах, правяраюць ці чыстыя спякоўкі рабочых і т. д.

Тав. Пропер-Грашчанкаў, прынавушы правільнай крытыку на пленуме работы аргану аховы здароўя, усё-ж не ускрыў прычыны іх дрэннай работы.

Тав. Аслану — старшыня ЦК саюза рабочых а'б'ектовай прамысловасці — расказаў аб тых вялікіх магчымасцях, якія мае профсаюз для паліпшэння самітарна-курортнага абслугоўвання рабочых і іх дзяцей. Саюз мае дзямі адпачынку, у якіх у гэтым годзе адпачне звыш 16 тыс. чалавек. Многія а'б'ектывы фаб-

рыкі, як, напрыклад, «Скорход», «Буревестник» і інш., маюць уласныя піяцёрскія лагеры.

Тав. Чэрнікоўскі — старшыня заводскага камітэта завода Ротсельман імя Сталіна — прывёў здзіўляючыя лічбы, якія рэзка паказваюць вялікія клопаты партыі і ўрада аб працоўных. Бюджэт сацыяльнага страхавання заўкома вырас да 6 млн. рублёў. У мінулым годзе па бюджэту сацыяльнага страхавання на аказанне дапамогі рожаным было асігнавана 700 тыс. рублёў, а ў гэтым годзе яшчэ больш — 1.029 тыс. рублёў. На піяцёрскія лагеры ў мінулым годзе было зрахоўвана 80 тыс. рублёў, а ў гэтым годзе адпускаяцца 150 тыс. рублёў. (БЕЛТА).

МАСКВА — БАКУ — МАСКВА ЗА 11 ГАДЗІН 51 МІНУТУ

НОВЫ БЛІСКУЧЫ ПЕРАЛЕТ ЛЕТЧЫЦЫ КЛАУДЗІІ БЕРЭЖНОЙ

Летчыца Грамадзянскага паветранай флота Клаудзія Берэжная зрабіла 7 верасня новы выдатны пералёт па маршруту Масква — Баку — Масква. Агульная адлегласць 3.980 кілометраў ўстае Чырвоная Армія, знаходзіцца ў стане мабілізацыйнай гатоўнасці і ў любы момант здолеець абрушыцца на ворага свай магутны удар.

У 5 гадзін 07 мінут раніцы. Не глядзячы на моцны сустрэчны вецер, самалёт ужо дераз 3 гадзіны 03 мінуты ўдала прыземліўся ў Сталінаградзе. Праз 50 мінут вылетелі з Сталінаграда і ў 12 гадзін 10 мінут дня былі ў Баку. Такім чынам мы ліцелі а Маскву ў Баку 6 гадзін 15 мінут пры сярэдняй лучавай скорасці 320 кілометраў у гадзіну.

Роўна ў 13 гадзін машына паднялася ў паветра з Бакінскага аэрадрома. У 19 гадзін 03 мінуты «ПС-40» прыземліўся ў Маскоўскім аэрапорту. Зваротны пералёт заняў усюго толькі 5 гадзін 38 мінут. Увесь час мы ліцелі на вышыні 4000 — 5000 метраў.

Лучавая скорасць ад Баку да Масквы складала 350 кілометраў у гадзіну, а на асобных участках яна дасягала 380 кілометраў. Я даставіла ў Баку ўсю маскоўскую пошту, а к вечаару таго-ж дня прывезла ў Маскву пошту з Баку.

Палёт летчыцы Берэжной сведчыць аб магчымасці рэгулярных старосных паветраных зносін паміж Масквой і Баку. Пачынаючы ў годзе — з мая да верасня ўключна — самалёты па лініі Масква — Баку змогуць рабчы райсы на працягу аднаго дня. Да гэтага часу такія райсы адлімаў тры дні. Траса, па якой упершыню ліцелі Клаудзія Берэжная, караеця існаючай на 1050 кілометраў.

ПРЫЗЫЎ У РСЧА З ВЯЛІКІМ УЗДЫМАМ

Арганізавана і з вялікім уздымам праходзіць прызыў у сталіны БССР. У 8 гадзін раніцы 8 верасня калектыў фабрыкі імя Кагановіча праводзіў сваіх прызыўнікаў. Стройнай калонай з партрэтамі кіраўнікоў партыі і ўрада, з аркестрам музыкі накіраваліся фабрычная моладзь у прызыўную камісію. Наперадзе калоны — прадстаўнікі грамадскіх арганізацый фабрыкі, сарод іх дырэктар фабрыкі, дэпутат Вярхоўнага Савета БССР тав. Платонаў.

Да стала прызыўнай камісіі Кагановіцкага раёна падыходзіць знаны чалавек фабрыкі — стэханавец, комсамолец тав. Тімафеева. З вялікай радасцю ён сустракае наведзенага аб тым, што залічан у рады РСЧА.

Комсамолец-стэханавец пашывачнага цеха тав. Бахрах, майстар заводу «Ударнік», кандыдат партыі тав. Крайсільчыкаў прызначаюцца ў аўтаматчасці.

У камісію № 4 Менскага сельскага раёна паступае шмат заяў прызыўнікаў аб адмаўленні прадстаўленых ільгот. У прызыўніка Сяргея Войціка з калгаса імя Леніна, Кайкаўскага сельсавета, ёсць права на ільготу па старасці сваіх бацькоў. Але ён разам са сваімі бацькамі просіць прызыўную камісію прыняць яго ў Чырвоную Армію. Просьба задаволенна. Тав. Войцік прызначан у артылерыю.

МАГЛЕЎ 8 верасня. (БЕЛТА). 8 верасня пачаўся прызыў у РСЧА моладзі Маглёўскага раёна. У 10 гадзін 30 мінут да памяшкання прызыўнага пункта арганізавана падыходзіць першая група прызыўнікаў Амхоўскага сельсавета. Адноўся кароткі мітынг. Раёнавым тав. Свечкоў вітаў прызыўнікаў з першым днём прызыву. З адказным словам выступіў прызыўнік тав. Забонін. Ад імя будучых бацькоў ён дае абяцанне па-стэханаўску авалодаць ваеннай справай і часна выконваць ганарны абавязак грамадзяніна СССР.

Да стала прыёмнай камісіі падыходзіць калгаснік тт. Макаранка Грыгорыў, за ім — яго таварыш Шуцкіў Ягор. Абодва яны добра авалодалі лётнай справай. Іх залічылі ў авіяцыйную часць. З найвышэйшай радасцю яны сустракаюць гэта наведзенага.

Стэханаўскай работай сестру прызыў таварыш Лупалаўскай МТС тав. Гаўрыленка Нікала. Ён у гэтым годзе выправаў на трактары ХТЗ (у пераходзе на мяккае ворыва) 739 гектараў пры плане ў 430 гектараў, эканоміюшы 1.554 кілограмы гаручага.

ПРЫЗЫЎНІКІ АДМАЎЛЯЮЦА АД ІЛЬГОТ

МОЗБП. Прыгожа выглядае памяшканне прызыўнага пункта ў Мозыры. Развешаны партреты кіраўнікоў партыі і ўрада, дозугі, плакаты. Чыста і ўтульна ў памяшканні.

Стройнымі радамі ў двор прызыўнага пункта ўваходзіць калона прызыўнікаў — рабочыя фабрычнага завода «Чырвоны Кастрычнік», лесавіцкага завода «Пролетарыі» і маёльвай фабрыкі «Пролетарыі». З імі ідуць бацькі прызыўнікаў, прадстаўнікі грамадскіх арганізацый. З светламі праважаюць яны членаў свайго калектыва ў Чырвоную Армію.

Пасля кароткага мітынга камісія пачынае сваю работу. Па невялікіх чалавек уваходзіць прызыўнікі ў кабінеты да ўрачоў. Астанцы слухаюць лекцыю аб законах, прынятых Другой Сесіяй Вярхоўнага Савета СССР. Група прызыўнікаў у спецыяльна пры працягваюцца ў стральбе з дробнакаліберных вінтовак. Выдатна отраўляюць прызыўнікі.

Першым пасля медыцынскага агляду да камісіі падыходзіць малады рабочы Гінабург. Ваенком яму а'яўляе: «Вам прадстаўлена ільгота. Гінабург ва-ўляе што ён вельмі жадае служыць у Чырвонай Арміі і адмаўляецца ад ільготы. Камісія залічае тав. Гінабурга ў артылерыю.

У прызыўніка — рабочага лесаводскага тав. Строна старшыня камісіі пытае: «Дзе вы жывалі-б служыць?» — У таварыш часці або ў Ваенна-Марскім Флоте, — слодзе адказ. Просьба тав. Строна задаволенна. Ён прызначаецца ў бронетанкавую часць.

Так адліч за адным ідуць у прызыўную камісію маладыя фізічна развітыя патрыёты нашай радзімы. Грудаі кожнага з іх утрымваюць абаронныя азначкі. Большасць прызыўнікаў мае асвету за 6—9 класаў сярэдняй школы.

ПОМНІК В. І. ЛЕНІНУ У СТАЛІЦЫ АРМІІ

ЕРЭВАН, 8 верасня. (БЕЛТА). Па-станове Ерэванскага гарадскога савета ў цэнтры горада на плошчы Леніна будзе пабудаван маументальны помнік вялікаму генію чалавечства Владимиру Ільічу Леніну. Вышыня помніка — 18—20 метраў. Фігура Леніна будзе адліта з бронзы, п'едэстал зроблен з граніту і белага мрамору.

ПАРТІЙНА ЖИЦЦЯ МАСАВА-ПАЛІТИЧНА РАБОТА У НАЧНІХ ЗМЕНАХ

(Ад спеціального кореспондента «Звiзди»)

У часе падрыхтоўкі да выбару Вярхоўнага Савета ССР і БССР партійна арганізацыя запалкавай фабрыкі імя Кірава (Барысаў) правала вялікую арганізацыйную і агітацыйна-масавую работу як унутры самой фабрыкі, так і на выбарчых участках. Аднак гэта пасля выбару партійна арганізацыя сарод рабочых розна паслабла. Бліжучы вопыт правядзення палітычнай і ў часе выбарчай кампаніі не замалова і па сёння.

Паслабленне агітацыйна-масавай і палітычнай работы на фабрыцы прычыны самі агітатары. — На працягу жыцця, — заўважыў агітатар абароначага цеха тав. Хмель, — я правёў агульную гутарку аб атакаваўшым руху. Паводле заявы агітатора першай змены этыкетна-рабочага цеха тав. Мінькова, калектыўная галасная чытка газет апошні раз была праведзена 26 жніўня. Ва ўсе астатнія дні чытанне газет не праводзілася.

— У нашай змене, — гаворыць тав. Мінькова, — чытанням вылучаў тав. Чарнін. Ён захараў і калектыўнае чытанне газет спыніўся. На працягу амаль месяца тав. Мінькова правёў у цеху ўсяго толькі агульную гутарку аб Работе Другой Сесіі Вярхоўнага Савета ССР.

Работа з агітацыйна-выражачымі выключна ў правядзенні з імі тры разы ў месяц семінара. Дарчы, у якіх нібы праведзены ўсяго два семінары. Было-б памылковым лічыць, што на фабрыцы зусім не праводзіцца агітацыйна-масавая-палітычная работа. Для рабочых дзённых і вярхоўна змен наладжваліся даклады і гутаркі аб каварных металах замежных контрабандж, аб Дні азіяцкіх, аб Работе Другой Сесіі Вярхоўнага Савета ССР і інш. Праўда, уся гэта работа праводзілася кампанейна, вероўдара, бясцёмна. Горш справа з абслугоўваннем вярхоўна змен. Тут мы маем публічнае зацікаўленне. Намеснікі сакратара парткома тав. Барыскі і Розенблюм, самі агітатары, а таварышы рабочыя — усе ў адзін голас заўважылі, што няцяжка змена канчаткова выпала з поля зроку фабрычнага арганізацыйна-агітацыйна-масавай і палітычнай работы. Ні гутаркі, ні чыткі газет, ні іншыя масавыя культурныя мерапрыемствы з вярхоўна зменамі не праводзіліся.

Такое становішча адмоўна аказваецца і на вытворчасці. Ноччу работа ў цехах ідзе значна горш чым днём ці вечарам. Адна і тая-ж рабочыя, якія працуюць у начных зменах, даюць больш выважана прадукцыйнасць працы, чым калі яны працуюць у дзённых ці вярхоўна зменах. Дакажам гэта фактамі.

Адной з сур'ёзных прычын дзённых абслугоўвання рабочых начных змен з'яўляюцца няўважлівыя адносіны да

падаруны агітатораў. Замест таго каб падбіраць агітатораў з працоўных неспраўна ў цеху, тут галоўным чынам практыкуюцца механічныя прымацаванні агітатораў з ліку людзей, мала звязаных з цэхамі і слаба звязаных з асяродкам рабочых, іх культурным узроўнем, заробкам, асабістым жыццём.

Характэрны прыклад. Да змены тав. Навіцкай (каробачна-этыкетна-рабочы цех) агітатарам прымацаваны тэхнічныя фабрычны тав. Шаўкіна. Тав. Шаўкіна працуе выключна ў дзёнай змене. І атрымліваецца калі змена Навіцкай працуе днём і вечарам, тав. Шаўкіна ідзе сюды-такую работу праводзіць, але вярта змена тав. Навіцкай пераходзіць на начную работу як рабочыя поўнацю пазабудзіўшы сваёй агітатора.

А ў гэтым-жа цеху маецца вялікая колькасць камуністаў, камсамольцаў і беспартыйнага актыва і таму можна падбіраць агітатораў неспраўна ў цеху і назваць у змену. Гэта ў роўнай ступені адносіцца і да агітатораў-дырэктара фабрыкі тав. Даліскага, прымацаванага да лесоапрацоўна тав. Мінькова — загадчыка аддзелаў кадраў, прымацаванага да першай змены этыкетна-рабочага цеха, і інш. У начных зменах гэтыя таварышы — радзікі гоці.

Партком ні разу не ставіў пытання аб зацікаўленні палітыка-масавай работы ў начных зменах. 22 ліпеня быў праведзены агульна-фабрычны партыйны сход па пытання аб стане палітычнай і палітычнай работы на фабрыцы. На гэтым сходзе таксама ніхто аб абслугоўванні начных змен ні слова не абмяўляў. Што датычыць стану палітыка-масавай работы на фабрыцы, то ўсе камуністы прызналі, што ўсе камуністы выключна ўдзяляюць увагу на аснове выступленняў камуністаў выражачым канкрэтным мерапрыемствам па палітычна-агітацыйна-масавай работы на заводзе, гэтыя мерапрыемствы так і асталося нявыпрацаванымі і па сёння. Патрабаванні камуністаў асталося невыкананымі. Праўда, у пратаколе зазначана: паставіліся да гэтых паставіліся не аказалася.

У цехах адукацыйна-культурна-агітацыйна-палітычнай работы Цэхі і ўчасткі фабрыкі зусім не забяспечваюцца газетамі, журналамі і іншай літаратурай. Вельмі недастаткова колькасць дошчак, плакатаў і т. д. Партарганізацыя фабрыкі імя Кірава самай буйнай у Барысаўскай партарганізацыі. Агіталецкія ў складзе 97 чалавек. Ёсць добрыя агітатары, якія вярталіся за час працоўнага выбарчых кампаней з ліку партыйных і непартыйных большавікоў. Ёсць усе магчымыя ўзростна-наладзілі агітацыйна-масавую і палітычную работу на ўсёй змене.

З. ЛАРЫСАУ.

ПАДАРУНКІ МАЦЕРЫ-РАДЗІМЕ

Малодзім вучоны Акадэміі Навук БССР у азнаменаванне 20-годдзя ВЛКСМ рытуе свае падарункі мацеры-радзіме. Выдавецтва Акадэміі выпускае зборнік, у якім будуць змяшчаны лепшыя работы вучоных-комсамольцаў па літаратуры, гісторыі і прыродазнаўству.

Кандыдат сельскагаспадарчых навук камсамалец тав. Галкоўскі рытуе вавуцкую працу аб узамалдэнацыі гарбы з вавінай. Аб школьнікаў зярна мэрз барышчы з імі шчыра работу тав. Маршава. Дырэктар Інстытута сацыялістычнай сельскай тэхнікі, камсамалец тав. Івановіч падрыхтаваў вавуцкую працу аб абменнай адольнасці глебы.

Комсамольцы і рабочыя моладзь менскага завода «Ударнік» рытуеце дастойную сустрэчу 20-годдзю Ленінска-Сталінскага камсамола.

На заводзе створана 12 камсамольска-малодзёных брыгад. Кожная з гэтых брыгад з поспехам выконвае ўзяты абавязальнасць. Брыгада камсамольцаў Понтуса выканала жыццёвы план на 300 проц. Брыгада па вырабу настоўных вагаў, біяжынаў, зварочных замкоў выканала месячны план на 120—140 процантаў. Малодзім сталеваўчы гэтых брыгад тав. Бабура, Леантэвіч. Плотскі штольнявы выконвае свае заданні на 200 і больш процантаў.

Па ўсёх цехах завода праводзіцца гутарка аб адыходзячай славаў гадзіне. Узмацнілася абаронная работа. 56 чалавек зазначаюць адуку нора на звадок ГПА першай ступені.

ПЕРАПАДРХТОУКА ПРАПАГАНДЫСТАУ

ДОВЕРШ 7 вересня Пачаўся выхад на аднагаловых курсах прапагандыстаў Курсы арганізацыя райкам партыі Іны працуюць без адрыву ад вытворчасці. На курсах займаюцца 15 чалавек; пераважаюць большасць з іх — сталеваўчы, агітатары, калгасныя актывісты.

Чаго нехапае ў рабоце заўкома завода імя Кірава

Заводскі камітэт менскага станкабудавальнага завода імя Кірава не з'яўляецца найбольш адстаючым сродкам з арганізацыі іншых прадпрыемстваў горада. Наадварот, у ралле пятай, закрываючы інтарэсы рабочых-членаў саюза, ён дабіўся надзвычайных вынікаў.

Заводскі камітэт нямае працу пад забеспячэннем будаўніцтва дамоў для рабочых. У 1935 годзе пабудавана два дамы: адзін 12-кватэрны, а другі 8-кватэрны. Прыкладна, да кастрычніка будзе закончана будаўніцтва яшчэ двух 12-кватэрных дамоў. Надзеяна працуе заводская рабочая сталова, якая да апошняга часу значна знізіла цэны на кухонную прадукцыю.

Але работа заводскага камітэта яшчэ не пабудавана бюракратычнай канцыляцыяй, суахці і шэраці. Заўком і ў прыватнасці яго старшыня тав. Ляпіду, які дарэчы працуе трэці год на профзаўнае рабоце, не змог зарэмі профзаўнае работу на заводзе жыццё, цікавай, напўненай большавікаў ініцыятывай.

Зусім недастаткова ўвага аддаецца заводскім камітэтам правядзенню сродкаў рабочых культурна-масавай і палітычнай работы. Толькі гэтым і можна тлумачыць абмяжываны адносіны заўкома да ліквідацыі малалічэннасці сродкаў рабочых, няўважлівыя да наладжвання абароннай работы, якая на заводзе пастаўлена вельмі слаба.

Самаўхіліўся заводскі камітэт і ад кіруўніцтва сацыялістычным спабарніцтвам. Сопсбарніцтвам займаюцца на заводзе ад выважкі да выважкі. З аднаго боку пажылыя рабочыя дагаворы на сацыялістычнае спабарніцтва нім не праводзіцца.

На заводзе вельмі звяліся са звышчасовымі работамі, агульнымі ў асобных цехах масовым з'яўшчам, Кіраўніц заўкома замест барацьбы са звышчасовымі работамі, прадляюць у гэтым пытанні выключную бяздальнасць, ушэптваючы сабе тым, што ў параўнанні з мінулым годам яны наважно зменіліся. Камісія па ахове працы пры заўкоме бяздальнасца. З яе барыш прыклад і цікавыя ўважыванія па ахове працы.

Зусім мала ўвагі аддаецца на заводзе пытанню тэхнічнай бяздальнасці. У ліпені і жніўні паў года ралд выважкі алёваў ад агню. Майстры ведаюць інструкцыю рабочых, асабіста на такой рабоце, як ліквідацыя чыгуну.

У каральскім цеху ёсць многа няспраўнасі інструментаў. У новамеханічным цеху рабочыя часта топяць інструмент на нажычных кіянах без абароняючых акулараў. У выніку ёсць выважкі вочных захараўванняў.

Дастаткова ўважыць, што за сем месяцаў гэтага года на заводзе меці месца 89 няшчасных выпадкаў. І не глядзячы на гэта еролікі, адпущыўшыся я зводу на ахове працы, скарыстоўваючы выключна дрэна. З адпущыўшых 60.000 рублёў скарыстана толькі 10.000 Клопаты аб аварыях умовах працы, аб ахове працы і тэхнічнай бяздальнасці — важнейшая задача профарганізацыі.

Аднак, заўком завода імя Кірава гэтым пытаннем займаецца вельмі мала. Не цікавіцца кіраўнікі заўкома пытаннем вытворчага жыцця, разгортваннем стагнаўскага руху, як відаць, лічыць гэта не сваёй справай. А між тым завод у гэтым годзе з месца ў месца не выконвае плана па асартыменту, недадуць краіне дзесяткі неабходных сталеў.

Шмат ненармальнасцей ёсць па заводзе і ў справе нармавання працы і ў заробатнай плаце. На заводзе існуе ненармальны разрыў у ахове працы нізкіх разрадаў слесароў і токароў. Не ліквідавана яшчэ канчаткова ўраўнаважыць у заробатнай плаце, у лічбавым цеху малакваліфікаваныя рабочыя часта зарабляюць наравне з кваліфікаванымі. Усё гэта перашкаджае росту прадукцыйнасці працы і пашырэнню стагнаўскага руху.

Скаркі рабочых аб няправільнай ахове працы заўкомам не пацвучы. Часам, калі на пленуме заўкома і заводскай гутарцы аб каварных вытворчасці, то ў лепшым выпадку прымаюцца ні да чаго не абавязваючы паставы, якія далей заўкомаўскай палкі не працоўнацца. Пры заўкоме да гэтага часу няма камісіі па заробатнай плаце.

Нікіх мер не прымае заводскі камітэт па ліквідацыі бяздальнасці адносіны на заводзе да выважкі, рацыяналізацыйскай працоўна рабочых. 39 прынятых заводскімі ўдзяленнямі для скарыстання каштоўных прапаўнаў на працягу 5—6 месяцаў (а многія з 1937 г.) марывуцца ў тэхнічным кабінетах завода.

Каструктар тав. Мінькевіч яшчэ ў 1937 годзе выважыў станок для насаўкі рашпыляў. Заводакіруўніцтва гэтае выважыла алобыра. Але да гэтага часу цех шыршэпажыву чамусьці не прыступіў да асаўнага гэтага станка. Гэта не адзіны выпадак абмяжываных адносіны да рацыяналізацыйскай думкі рабочых.

За апошні час вельмі паслабла працоўная дысцыпліна. У асобныя дні лік спазніўшыхся на работу дасягае 10—12 чалавек. Часта бываюць прагулы. Не ліквідавана чыгунчасць. У гэтым годзе пакінула завод 140 чалавек, а прынята — 199. Профзаўнае арганізацыя ўхілілася ад барацьбы за працоўную дысцыпліну.

Калі-б заводскі камітэт больш уважыла прыслухоўваўся да галасу рабочых, ён-бы даў больш шчыльна падшыю да палітычнага выважвання масы членаў саюза і вытворчага жыцця, якія з'яўляюцца неадрыўнай часткай работы прафесіянальных саюзаў.

Я. ЗЛЬНІНД.

ДОБРА ЗАХОУВАЦЬ УРАДЖАЙ

Адной з немагавальных мер барацьбы за высокі ўраджай з'яўляецца поўнае яго захаванне. Не дапусьць дробязных страт ураджая пры маляцьбе, перавозіне, не дапусьць паванна на складах, заражэння клішчом, захоўваць ад пажараў, — гэтага залада.

Траба абавязваць, што па нашаму Уваравіцкаму раёну ў адносінах захавання Ураджая справа абстаіць не зусім добра.

За апошні час пачаўшліся выважкі пажараў. Дзямі ў калгасе «Ударнік пачыноўкі, Чабаровіцкага сельскага, дасці паліталіі калгасноў, астаню, якая агарела. Толькі свечачаевое прыняцце мера па ліквідацыі пажара вырагавала свірны з хлеба і іншым маёмасць. Былі пажары і ў іншых калгасах.

Гэта гаворыць аб тым, што ў калгасе раёна вельмі дрэна наладжана праціпажарная справа, слаба пастаўлена ахова калгаснай маёмасці як ноччу, так і днём.

У гэтым годзе доўгі час стаіць добрае надвор'е. Здавалася, што з'яўленне свірвага шкідніка — клішча — рэч неадпущыцальна. Аднак, у калгасе «Перлае мая», «Прабуждзене» і ў ралде іншых вярхоўна заражана клішчом. Зараз, у часе абмалоту, пры сышчы зярна трэба ішч раз правяршыць свірны і, калі клішч будзе знойдзён, поўнацю яго знішчыць.

У асобных калгасах раёна зярно дрэна захоўваецца ў свірнах і на складах. Напрыклад, у калгасе «Вольна праца», Гусевіцкага сельскаго, грэчку сышчылі ў памішкіяне дзіячых яслаў, дзе выбіты вокны. Велі-зярна колькасць зярна захоўвацца ў свірніку, часова абсталываным пад сідла, што, бясспрэчна, неадпущыцальна.

Пры абмалоте ў нас таварышы працаваць многа зярна. Дзюна, таму ў калгасах аслучінае практыка падрыхтоўкі добрых спецыяльна прызначаных для абмалоту плавкоў, заціска браўнаці ці фанераў месці, дзе стаіць малатарня ці ляжаць свапы.

Калі малатарыя трэба асабіста ўважыць пажарную ахову. Усёе час павінны быць наладжаны насаўкі боткі з вадой. У месцах, дзе ідзе абмалот, трэба строга-на-строга забараніць курэнне, распыльванне вогнішчаў і т. д. Мы мелі такі выпадак. У калгасе «Чырвоная Ліна», Ліпскага сельскаго, трактарыст Юранаў заводскаў трактар. Вышэўшана іскра з дымаадводнай трубы павала ў сухую салома, якая ўмомант загарэлася. Толькі дзякуючы таму, што калгаснік тав. Мельчэр самадлава кінуўся на агонь і ўласным целама загасіў поўнаю—калгасны ўраджай быў вырагавана.

Дырэктарам, брыгадзірам, аграромам МТС ні ў якім разе нельга накіроўваць на абмалот трактары без іскраўзаўшчытэляў.

Ахова сацыялістычнай маёмасці мы павінны пачынаць як найлепш. Праўдэнні калгасоў абавязаны вяртаць вылучыць самых часных і адданных людзей. Работу вяртаць трэба рэгулярна правярць. Таксама трэба сур'ёзна і уважыліва палабраць кладушчыкоў, вагаўшчыкоў.

Класавы вораг яшчэ не дабіў. Ён у смяротнай агоніі стараецца як найбольш нашкодзіць, насаўшы Таму я нашага боку павінна падсаўсярыцца большавіцкай пільнасцю. Толькі алаауцы вельмі зярна захоўваць і ахове ўраджая, падыходзячы да гэтага пытання з усёй сур'ёзнацю і адказнасцю, мы зможам даць краіне багачце хлеба.

А. А. РУТНОУСКІ,
дэпутат Вярхоўнага Савета БССР,
старшыня Уваравіцкага райканкома.

Уключыліся ў падрыхтоўку да слаўнай гадзіны

РЭЧЫЦА. Камсамольская арганізацыя рэчыцкай запалкавай фабрыкі «Х Кастрычнік» уключылася ў падрыхтоўку да слаўнай гадзіны лясенска-сталевага камомола. На фабрыцы арганізаваны тры камсамольска-малодзёныя брыгады. Моладзь паказвае ўзоры стагнаўскай работы. Так, камсамолка тав. Віленя Анжа дабілася штодзённай выпрацоўкі на этыкетна-рабочай машыне 61 тыс. каробаў пры норме 43 тысячы. Тав. Валдарэнка і іншыя пры той-жа норме этыкетуюць

60 тысяч каробаў. Таварышы Касцянік, Кулага, Дартун і іншыя выконваюць план ад 124 да 150 процантаў. Пяршыства ў спабарніцтве заняла брыгада камомола тав. Славян, якая штодня выконвае план на 130 і больш процантаў. Тав. Славян і лепшая сталеваўка яго брыгады Касцянок рэкамандаваны камсамольскай арганізацыяй фабрыкі і бюро РК ЛКСМБ для заласяення на дошку гонару імя 20-годдзя ВЛКСМ.

ГЕНІЙ МАСТАКА І СЛОВА

(К 110-годдзю з дня нараджэння Л. Н. ТАЛСТОГА)

Свой першы артыкул аб Льву Нікалаевічу Талстым Леані назваў: «Лев Талстой, як зерака рускай рэвалюцыі» (Леані. Творы, Том XII, Стар. 331—335). Гэты загаломак азнамалы. У сваім геніяльным аналізе творчасці вялікага рускага пісьменніка Леані вызначыў месца і значэнне Талстога ў гісторыі рускай літаратуры, як мастака і мысліцеля, адлюстраванага «сны гістарычнай свавольнасці ўсёй першай рускай рэвалюцыі, як сілы і ў слабаці» (Леані. Творы, Том XIV, Стар. 400).

Ускрываючы крыжачым супярэчнасці ў творы, погляда, вучоны Талстога, сумішчаўшае сакрушальную крытыву памешчыцка-капіталістычнага ладу з прапаўдэнаў «непраўдывага аду», Леані паказаў сацыяльна-гістарычную абумоўленасць гэтых супярэчнасці і з правільнай асновы выважыў, чым валіць і бязькона дарані нам Талстой і што ў ім глыбока чужда і непрыемнае для нас.

Па вызначэнню Леані, Леў Талстой — геніяльны мастак, які даў не толькі непаўраўнальна карысны руска жыццю, але і першакласнае творы сусветнай літаратуры» (Леані. Творы, Том XII Стар. 332).

Творы Талстога ўважліва невячарна-паўнацю крыніцу для пазнання самых розных бакоў рускай рэчаіснасці XIX стагоддзя. Вялікі пісьменнік малаваў жыццё царскай Расіі ў усёй яго ігнаце. Кожным сваім радком Талстой гаварыў, што гэта жыццё агіднае, што ў свеце, дзе пануе ўлада чалавека над чалавекам, не можа быць шчасця, не можа быць прадзі.

Ужо ў першых сваіх выважычых творы, у «Детстве» і «Отрочестве», Талстой вуснамі Ніколенскі Ірчэнева падверг крытыву тое внешне ўтульна і прыгожае, але на справе фальшымае жыццё, якое для большасці людзей яго круга аздавалася нармальным

высмейвае рэлігію з яго абрадамі, з яго крывадушна-паказным чалавекалюбем. Няважыю да гэтага агіднага маскарда да шыа рамаў Талстога ад першага да апошняга радка.

Столькі-ж рэзкую крытыву капіталістычнай прыжыццёў Талстой дае ў аповесці «Хаджы Мурат», «После бала» і інш. У «Хаджы Мурате» зрысаван агідны твор нікалаевічымі: ахвяршчыца палітыка дэвалюцыя «нарошчэ», класавыя дзвары, лютасці і ханжство самога Нікалая Л. У мастэрска зробленым алаваданні «После бала» паказаны жахі царскай ваеннычцы, якая трымалася на муштры і зверскай абшчыні салдат.

Выдацца, што, апісваючы дэмнаы бакі жыцця абурочыцца і негядуючы, Талстой ў сваёй мастацкай творчасці не быў оухім маралістам. Мастак любіць жыццё, ён внахольшчы выдатныя фарбы для жыцця яго ралдасці. Чытачу перадаецца гэта вострае адчуванне быцця, гэта сіла жыцця і творчасці, якой поўны мастак.

У пошуках шляху, на якім магчыма «абнаўленне» чалавека, Талстой звартаецца да народа—магутнай крыніцы творчых сіл. Талстой прымушае сваёй герою вучыцца жыццю ў народа, ён робіць простага мужыка Платона Каратэва «настаўнікам» свайго любімага героя Пера Безьваха.

У паказе сямства, у апісанні людзей з народа Талстой унікае ў параўнальна вышэй таго, да чаго штурхала яго талстоўства. Глыбока чалавечым выглядаюць простыя людзі: Брошка, Лукашка, Марына (у «Казаках»), салдаты (у «Свастапольскіх расказах»). З вельмінай любоўю

паказвае Талстой рускі народ у «Войне і міры»—гэтай велічнай апавядальніцы нашай радзімы за сваю незалежнасць.

У раманае выведзена вельмінае колькасць дзейных асоб, мноства «героюў». Але сапраўдным героем гэтага адзіліччага твору, які сам Талстой параўноўвае з «Іліядай», з'яўляецца вялікі рускі народ. Народ, які азівае чалавек, устаю на абарону радзімы, калі на яго тэрыторыю панікі варажыя полчышчы Напалеона. Бяззастаўна харабасці і мужнасць праявілі рускі салдаты і партызаны, сяляне і гаражане ў барацьбе з ворагам. У «Войне і міры» Талстой крок за крокам паказвае, як расло абурэнне мас супроць замежных захватчыкаў, як гурдым паднімаўся яны на ворага.

Героім рускіх салдат у барадзіскаім сражэнні, самаадданая зброна кучкай гаражан маскоўскага крэма, бязстрашная дзейнасць партызанскіх атрадаў—уоё гэта са адзіліччам мастэрствам паказана ў раманае.

Вялікі пісьменнік славіць непахіную волю народа—зберажыць родную зямлю ад ворага. Цылая галерэя вобраў народных героюў праходзіць перад чытачом «Войны і міра»,—ад мудрага палкаводца Кутузава да ралдвога партызана Піхана, ад правальна партызанскіх атрадаў Дзеянісава да «пэмных» сялян Власа і Карпа, спальваючых сваё сена, калі яго не дастае ворагу. Па ахому палдэй і асоб, па сіле паказу, па глыбокай жыццёвасці «Война і мір»—твор, які не мае роўных у сусветнай літаратуры.

Веліч Талстога заключаецца ў тым, што ў сваіх геніяльных творы ён з'яўляецца выразіцелем «тых ідэй і тых астраў», якія склаліся ў мільнява рускага сялянства з часу наступлення буржуазнай рэвалюцыі ў Расіі (Леані. Творы, Том XII, Стар. 333). Гэтым з гэтым мільнямі Талстой глыбока неважыць «наспадароў сучаснага жыцця». Ён атрасна біваваў сілы мараль, класую і крывадушна, якія прадітвалі ўсё жыццё пануючых класаў царскай Расіі. Талстой бясстрашна выступаў супроць урадавых гвалтаў. Непрымірны вораг царквы і папоўшчыны, ён гаварыў: «Я кучкай аддам сваё аіня на распырэнне сзбакам, чым пакінуць сяшчэніка, каб ён рабіў над ім калдоўскую парэманію».

Вялікі гуманіст, Талстой не раз выступаў у абарону міру, культуры, дружбы народаў. Выкрываючы падрыхтоўку варажых імпералістычных дзяржаваў, Талстой пісаў:

«... На нашых вачах гэтыя ашалеўшыя людзі, арануць у мундзіры і ленты, — набываемыя маршаламі і міністрамі, — робяць парады, агідныя, манеўры, прымушаюць падрыхтаваныя для гэтага людзей страляць, калюць уяўляючы непраціцель». Што-ж мы гэтых людзей накінем у стаякі, ды ае кідаем на іх і не расказываем усіх гэтых імператараў, карадоў, міністраў, генералаў па ўпкіаміраваючых устававах? Хіба-ж не відавочна, што яны задумваюць і рытуеюць самае найжудаснейшае зладзеанне і што, калі мы не спынім іх павяр, зладзеанне абдуздэца на сёння, дзх заўтра...»

У гэтых словах перад вамі Талстой—грозны абліччельны капіталістычнага свету. Гэтыя словы буюць не ў брой, а ў вока сучасных пашпальшчыкаў вайна-зварочных фальшэстаў, якія рытуеюць новыя жудасныя зладзеанні супроць чалавечства.

Талстой не быў рэвалюцыянерам. Выражваючы ў сваёй крытыве капіталізм стыхійны пратэст шырокіх сямейных мас, ён адлюстравуе і наара-

Соцыялістычная рэвалюцыя, праведзена ў нашай краіне рабочым класам пад кіраўніцтвам вялікай партыі Леані—Сталіна, алдырака вайшчырайшым мадам магчымасьці адлучыцца да высокіх каштоўнасцей культуры і масагавна Спадчына Талстога займае пачэснае месца срод гэтых каштоўнасцей. Лев Талстой належыць да тых вялікіх мастакоў, якія складоўчы годнасць і славу рускай літаратуры годнасць і славу рускага народа.

В. ЖІДАНАУ.

БЕЗЗАВЕТНАЕ ГЕРОЙСТВА БАЙЦОУ ПРЫМОРСКОЙ 1-й АРМІІ

ІШЛІ ў АТАКУ З імем СТАЛІНА на вуснах

Почту ў высокай траве пачуўся шорах. Гэта японскія налетчыкі, парушыўшы граніцы, паўзаюць па нашай вадзі.

Цвёрды голас баявога лейтэнанта тав. Тэрожкіна ўзвучыў усіх байцоў на штыкавы ўдар па паўзаючых гадах.

Упершыню ў саркасах у гарачай схватцы з ворагам прагучэў кліч, які закікаў на адвагу ў гонар савецкай Радзімы.

Таварыш Тэрожкін скамандаваў: — За таварыша Сталіна — наперад! Байцы ірвануліся наперад, праціпаўшы чырвонаармейскае «ура».

Схватка была лютай, класавай. Камандзір аддзялення Нікоў Шымлоў сутыкнуўся ў рукапашным баі з японскім афіцэрам. Японскі афіцэр накіраваў рэвольвер на савецкага патрыята. Тав. Шымлоў не разгубіўся, левай рукою схватіў варажыю кіцьку, кулаком збіў з ног афіцэра, вырваў у яго рэвольвер і прыстрэліў ворага.

Побач з тав. Шымловым біліся за савецкую радзіму яго таварышы, якіх-ж палкі патрыяты, які і ён, такія-ж смелыя і мужныя сыны савецкага народа.

Баявы кліч — за таварыша Сталіна, наперад! — наш сцяг перамогі, наш лозіг.

Чырвонаармейцы-гранатомётчыкі стралковага палка.

Васілій ШАДРЫН,
Газета «На зашчыту родины», № 1,
7 жніўня 1938 г.

15 ЧЫРВОНААРМЕЙЦАЎ ЗНІШЧЫЛІ 50 САМУРАЯЎ

Уварваўшыся на нашу тэрыторыю, японскія баядзеты спешна аказваліся, капалі акопы, будавалі дратавыя загароны.

Прыбыўшы на дапамогу адважным савецкім пагранічнікам, рэгулярная часці Чырвонай Арміі атрымалі загад на наступленне. Нашай батарэі загадана: знішчыць кулямётныя гнёзды самураў і артылерыйскі агнём падтрымаць наступленне сваіх войск на левым флангу.

Заняўшы агнявую пазіцыю, мы павялі нагляданне за полем бою і неўзабаве выявілі ў сектары свайго абстрэлу сем японскіх агнявых кропкаў.

Першым залучаў на знішчэнне самураў атрымлівае камандзір гарматы Якімаў. З першага ж снарада ён дае прамае пападанне ў кулямётнае гнёзду праціўніка, і самураі змаўкаюць назаўсёды.

Другую кропку знішчаюць я, даю два выстрэлы снарада ірвануць над кулямётным акупам, і ні аднаго самурая не астаецца ў жывых.

Так, у першы дзень бою мы знішчылі сем кулямётных разлікаў японскага агню, якія не толькі «Гочкіс», але і ногі не паспелі ўбраць з нашай тэрыторыі.

Наступная «сустрэча» з японцамі адбылася на другі дзень пасля мірнай прапановы Сігеміцу ў Маскве.

Заняўшы праціўнікаў абарону, мы нашчупалі зробленую японцамі засаду, адкуль яны палівавалі абстрэлу кулямётным агнём нашы часці, астаючыся пры гэтым да некаторага часу неўзвышымі.

Неўзабаве ім удалося вывесці са строю нашата камандзіра батарэі Камандзірава і прымкнуць да сябе і пакінуўшы на тры чалавекі для кожнай гарматы для падтрымання нас агнём, астатніх пятнаццаць чалавек павёў у атаку.

Скарываючы падзеі, мы паднявалі да траншеі праціўніка неабавязальна і, калі нас ад ворага аддзяляла адлегласць 7—10 метраў, мы з магутным «ура» кінуліся ў атаку, закідаючы бандытаў гранатамі, скарываючы чысты і прыкладзілі вогневае.

«Храбрыя» самураі ў паніжы кінуліся ў іх, але пасля нашай артылерыйскай снарады, нашы гранаты і тэлерыйскія снарады ім шлях тут я атрымаў раненне. Камандзірава батарэі перадаў камандзіраў гарматы, канц дытату ў члены ВКП(б) тав. Якімаў. І яны закончылі падпрынятую мною атаку. Ні адзін бандыт не ўшоў жывым. 15 нашых байцоў знішчылі 50 самураў, расчысціўшы шлях у наступленню чысты.

Нам, палітруку МАЛІН,
Газета «На зашчыту родины» № 9,
15 жніўня 1938 г.

Палітрука і баявы падрыхтоўка ў Н-скай частцы РСЧА Маскоўскай вайскай аругі. На здымку: тав. у палкоце.

НІДАУНА УСЯ НАША КРАІНА З НЕАСЛАБНАЙ УВАГАЮ САЧЫЛА ЗАГЕРАІЧНАЯ БАРАЦЬБОЯ СЛАУНЫХ БАЙЦОУ, КАМАНДІРАЎ І ПАЛІТРАБОТНІКАЎ ПРЫМОРСКОЙ 1-й АРМІІ ДАЛЕКАУХОДНАГА ЧЫРВОНАСЦІЖНАГА ФРОНТА У РАЕНЕ ВОЗЕРА ХАСАН. НАГЛЯЯ ЯПОНСКАЯ ВАЕНШЧЫНА, ПАСІГНУУШАЯ НА СВЯШЧЭННЫЯ РУБЛІЖЫ НАШАЙ ЛЮБІМАЯ РАДЗІМЫ, А ТРЫМАЛА ЗНІШЧАЛЬНЫ УДАР. УВЕСЬ СВЕТ УБАЧЫў СІЛУ І МАГУТНАСЦЬ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ, ЯЕ АВІЯЦЫ, АРТЫЛЕРЫІ, ТАНКАУ, СТРАЛКОВЫХ ЧАСЦЕ Я. УВЕСЬ СВЕТ УБАЧЫў ХРАБРАСЦІ, МУЖНАСЦЬ І САМААДАНАСЦЬ ЧЫРВОННЫХ БАЙЦОУ, ВЕРНЫХ СЫНОУ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЯ РАДЗІМЫ.

Удзельнікі бою ў раёне возера Хасан, якіх багалітася гранат самураў. На здымку: камісар эскадры лейтэнант М. ЗЛОЙ, палітрук тав. А. ЗУБЕЎ і капітан Н. Г. ГАФРЫЛАД.

Лейтэнант Галімаў

З лейтэнантам Галімавым я сустрэўся ля вышні Зазэўрнай на другі дзень перамогі. Перада мною стаў чалавек, невысокага росту, шырокаплечы.

Лейтэнант Галімаў расказаў нам літаральна аб усіх байках свайго падраздзялення, аб тым, як яны гераічна абаралі граніцы СССР. Але падважычэй скупа гаворыць ён аб сваёй ролі ў сакрушальным атворы, які даў батальён японскім захватчыкам.

Між тым, роля ў баіх лейтэнанта Галімава, патрыята радзімы, заслугоўвае таго, каб аб ім ведалі.

Некалькі разоў ішоў батальён у атаку на ворага, і ўвесь час лейтэнант Галімаў быў у пералавых радах. Ён наткнуў байцоў, і яны бесстрашны ішлі наперад на ворага, сакрушачы яго.

У гэтым бы падраздзяленне Галімава трымаў ініцыятыўу ў сваіх руках. Яно было ў некалькіх метрах ад сцяпанага лабірынта японскіх акупаў. Вораг адцяяна, беспарадна адстрэльваўся. Як відаць, ён не разлічваў адступачы.

Лейтэнант Галімаў наперадзе. На баку ў яго сума працівага да алкава перапоўненага гранатамі Мільса і ўзору 1914 года. Вось байцы і лейтэнант, умела маскіруючыся ў складках мясцовасці папаўзаюць да акупаў ворага і пачынаюць з крыска закідаць яго снаратамі. Ал агучыўшы выбух ад стурнага снарада, ашалеўшы ад стрэл і неадлічных страт захватчыкі паліваюць алопам.

У наступленнем змаркванне в прамае акупу праціўніка пачаў страляць кулямёт. Кулі яго паржалі фланг наступваючых. Лейтэнант Галімаў прымае быстрае рашэнне. Ён незаўважна

Бар. РЫВУЧУН,
Газета «На зашчыту родины» № 10,
16 жніўня 1938 г.

Друкуецца ў скарачаным выглядзе.

Гераічны подвиг

6 жніўня танкавая часці, дзе камісар тав. Ефімаў, атрымала заданне выйсці на вышыню Безымяну і паліваць агнявыя кропкі праціўніка Спакойна і ўпаўна прыгнулі танкісты ў башні і павялі танкі на зарываўшыся, абнаглеўшы самураў. Мяшоваць была выключна трудная. Трэба было абысці балота, каб не ўтапіць танкі.

Прышоў ішці па адкрытыя пляцоўны. Гэта скарысталі самураі і павялі на танках ураганны агонь. На вачах ва ўсёй калоні загарэўся пералавы танк камандзіра роты.

Брыдзе камандванне на сябе, — сагадаў камісар лейтэнанту Вінакураву, які сядзеў з ім у адной машыне.

— Вось, таварыш камісар, — адказаў лейтэнант, і танк камісара вырваўся з панарад.

6 танкаў прарваліся да акупаў праціўніка, змялі дратавыя загароны і пераможа выбраўся на вышыню Безымяну. Танк камісара ішоў па самай вярхоўшай сапкі і разбураў акупы праціўніка.

Раптам нечакана ззаду танка адкрыла агонь праціўнікавая гармата. Снарад збіў гуоніцу і цапка раніў механіка і лейтэнанта. Другім снарадам забіў механіка. Трэцім — разбіла матар. Танк спыніўся.

— Ну, што-ж, будзем абараняцца, — сказаў камісар, узяўшы гранату, свой пісталет і пісталет раненага лейтэнанта. Самураі не прымуцілі сябе доўга, чакаль Цэлая група палілаўла да танка і пачала яго «абледаць». Яны пачалі разойдываць гарматы, дзёргаць за люкі, але люкі былі зачыненыя знутры. Тав. самураі пакінулі ахову і пачалі акупіць. Больш сутак сядзеў гераічны акупіж у танку, а калі ранены лейтэнант выпіў апошнюю кроплю ва-

Старшы палітрук РАМАНАЎ,
Газета «На зашчыту родины» № 8,
14 жніўня 1938 г.

Друкуецца ў скарачаным выглядзе.

Жыццё і смерць ваенкама Пажарскага

Біяграф Івана Аляксеевіча Пажарскага проста і палобна на тысячы іншых біяграфіях сыноў нашага народа, байцоў, камандзіраў, камісараў Чырвонай Арміі.

Нарадзіўся ў горадзе Ардтаве, Мардоўскай АССР. Сын рабочага. 12-ці год, хлопчыкам ён ужо працаваў з бацькам на загатоўцы лесу, атрам тры голаў — у шавецкай майстэрні: спачатку вучнем, потым майстарам.

Шлях яго ў Чырвонай Арміі — шлях многіх палітычных работнікаў. Курсант, памочнік камандзіра ўзвода, сакратар ячэйкі ВКП(б), сакратар комсамоўскага бюро, палітрук, сакратар партыйнага бюро, камісар эскадрона, батальёна.

У 1936 годзе малады камісар атрымаў першае баявое хрышчэнне 25 сакавіка 1936 года японскія правакатары хапелі нас пращупаць штыком. У раёне пагранічнага № 8 атрал японска-манчжур, узброеныя вінтоўкамі, кулямётамі, перайшоў савецкую граніцу. Правучы японскіх захватчыкаў адцягнуць іх з савецкай зямлі было даручана эскадрону, у якім камісарам быў Пажарскі.

Камісар Пажарскі быў у першых радах. Ён кіраваў боем на правым флангу. Асабістым прыкладам камісар вярнуў на гераічны пошлігі сваіх байцоў.

У сярэдзіне бою Пажарскі быў ранен, аднак да канца бою ён не ўшоў са строю. Японскія правакатары і ў той раз адчулі сілу нашай арміі.

2 красавіка 1936 года Прылітвом ЦВК СССР з пільнасцю і адвагу працягнулі па ахове граніцы СССР на Далёкім Усходзе, узаагародзіў Івана Аляксеевіча Пажарскага — ваенкама

эскадрона — ордэнам Чырвонай Звязды. Пасля гэтага тав. Пажарскі вучыўся ў Ваенна-палітычнай школе ім Леніна і ў жніўні 1937 года з новай зарадкай сіл, з багажом ведаў вярнуўся ў сваю частку.

Цёпла сустрэлі байцы свайго камісара. Любілі і пажалілі яны яго за прастату, чуласць, за большыніцкую прамалінейнасць. Такім ведала яго і ўся партыйна-аганізацыя.

Ніколі яшчэ не бачылі яны яго такім. Кожнае слова камісара ўваходзіла ў душу. Хацелася быстрой сустрэчы з ворагам і абрушыць на яго голаву ўвесь гэны савецкі людзей.

... Байцы атрымалі залучаць залучы сапку Кулямётную. Поўдзень, была неспрыяльная гарачыня. Пайшлі ў атаку. Наперадзе атакуючых ішоў ваенкам Пажарскі, побач з ім старшы лейтэнант Паноў, намеснік палітрука Цімафей Якаўлеў.

Наперад, за Сталіна, за радзіму! — чуўшы байцы заклік камісара.

Дабеглі да сапкі, залялі ў роў, намерваючыся перадохнуць. Наперадзе была вельмі ўмацаваная агнявая кропка праціўніка.

Японцы, заўважыўшы набліжэнне байцоў, адкрылі моцны агонь на рову. У гэты час з разамышчэння агнявой кропкі выбег японскі афіцэр накіроўваючыся да ракі Цюмен-Ула.

Пажарскі выстрэліў, і самураў упаў, скоканы меткай куляй.

— За мной, наперад! Ваенкам бег наперадзе лавяцка байцоў закідаючы гранатамі ворага. Нашы кулямётчыкі вялі інтэнсіўны агонь. Аліян за адным замаўкалі варажыя кулямёты.

Правы фланг батальёна ахоўваў кулямётны ўзвод кандыдата партыі Міхаіла Неўміна. Ён — стары заслужывец Пажарскага удзельнічаў з ім у баі 25 сакавіка 1936 года. Японцы абстрэльвалі саўвочныя скілы вышні Зазэўрнай, калы возера Хасан. Меткім агнём кулямётчыкі ўзвода Неўміна знішчылі японцаў.

Тры разы батальён хадаў у атаку. Пажарскі увесь час быў наперадзе. Пасля пераў атакі камісар быў ранен.

Пераважыўшы раз, Пажарскі зноў пайшоў у атаку. Голас яго гучыў так:

ЦУДЫ ХРАБРАСЦІ ПРАВІЛІ КОМСАМОЛЬЦЫ

— У адка на правакацыю самураў я падаў звану ў левінскі комсамол. Як толькі ўступіў у бой, да апошняй кроплі крыві буду змагацца з самураямі — так заявіў на мітынг у падраздзяленні кулямётчык тав. Костышаў.

Свае словы ён апраўдаў. Рэалікам кулямётнага агню тав. Костышаў падтрымаў падраздзяленне, ішоўшае ў атаку. Меткім агнём яго кулямёт наваля касіў самураў.

Малады камандзір ўзвода комсамолцаў тав. Суменкоў чатыры разы кідаўся ў атаку і, не глядзячы на ўраганны агонь, паліваў за акупаў праціўніка і закідаў яго гранатамі.

Малады камандзір ўзвода, комсамолцаў тав. Тронеў, уступіўшы ў камсамол наперадні бою, будучы раненым, сказаў:

— Я яшчэ вярнуся для таго, каб знішчыць яшчэ больш ворагаў.

Чырвонаармеец Родзінаў, лепшы комсамолцаў змагаўся да апошняй кроплі крыві. Яму разбіла правую нагу, але ён не спыняў вёсці агонь па самураях.

У баіх за радзіму комсамольцы нашага батальёна правілі пуды храбрасці, Выхаваны левінскага комсамола, яны гатовы за радзіму, за Сталіна адлаць жыццё.

Комсаор ГЛУХАУ,
Газета «На зашчыту родины» № 10,
16 жніўня 1938 г.

НА СОПЦЫ ЗААЗЭРНАЙ ЗНОЎ УЗВІЎСЯ ЧЫРВОНЫ СЦЯГ

Цяжка перадаць, з яким энтузіязмам ірваліся нашы байцы ў бой. За наглу правакацыю японскай фансіскай сволач павіна адказаць кроўю, палівацца галавой з гэтым пёрлым рашэннем мы ўсе, ад рада-ога байца да старшага камандзіра, партыйна і непартыйна большыкі, ішлі ў атаку на вышыню Зазэўрнай, дае ў бардогах і ворах сядзелі невавісны правакатары — японцы.

У часі тав. Салыхан разгарнулася спаборніцтва паміж падраздзяленнямі на энэргічнае і рашучае наступленне на ворага.

Падраздзяленне тав. Спелінскага ішло ў наступленне з чырвоным сцягам, каб першым паставіць сцяг на вышыню Зазэўрнай.

Да моманту атакі нёс сцяг я, але варажы снарад раніў мяне. Сцяг быў падхоплен байцамі гэтага-ж падраздзялення.

У гэты рашучы час запрадавала наша баявая тэхніка. Наша артылерыя адна за адной знішчала варажыя агнявыя кропкі. Наша авіяцыя сваімі дзеяннямі прымушала японцаў пакідаць свае пазіцыі і ўцякаць. У час бомбардыроўкі нашай авіяцыі ўся вышыня Зазэўрнай была пакрыта дымнай і пільнай аблокацыя.

Выдатныя дзеянні нашай авіяцыі ўзнімалі дух і смеласць байцоў. Нашы бесстрашныя танкісты лавілі адну за адной кропкі праціўніка. Нашы ліхія тачанкі пачыналіся з кулямётамі і пяхота пайшла на ворага. Гэта сіла была несакрушальна.

Храбра камандзіры, камісары і палітрукі вялі байцоў у наступленне на ворага. Свайм асабістым прыкладам і беззаветнай адданасцю да свайго сацыялістычнага Радзімы яны ялі ў наступленне свае падраздзяленні. А калі раніць ці заб'юць камандзіра, раздзелацца голас палітрука: «Слухай маю каманду, рота наперад!»

У выніку люты бою ў ноч з 6 на 7 жніўня вышыня Зазэўрнай была занята нашымі войскамі.

Падраздзяленне тав. Спінкіна паставіла чырвоны сцяг.

Найх ворагі ведаюць, што Чырвоная Армія, увесь савецкі народ нікому не дазволіць перайсці на нашу сацыялістычную зямлю.

Мы ішлі ў бой пад сцягам вялікага і мудрага правадара ўсяго чалавечтва таварыша Сталіна, пад яго сцягам мы перамагі ворага.

Як толькі заўважыла мая рана, я зноў з гордасцю пайду ў атаку на чале падраздзялення, у бой супроць японскіх захватчыкаў. Смерць ворагам нашай Радзімы!

Палітрук Н. АНІНН,
Газета «На зашчыту родины» № 2,
8 жніўня 1938 г.

Палітрука і баявы падрыхтоўка ў Н-скай частцы РСЧА Маскоўскай вайскай аругі. На здымку: байцы падраздзялення лейтэнанта тав. Зіліна — В. М. Макарыч (чалева) і І. І. Грачоў — у раздэле.

Друкуецца ў скарачаным выглядзе.

